

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 64C/129/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124371185
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124371185.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Zapletajovou, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného : ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o, so sídlom Tolstého 20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava o zaplatenie 164,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 164,98 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne z dlžnej sumy 164,98 eur od 21.06.2024 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde v Banskej Bystrici a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 27.02.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 378,00 eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne z dlžnej sumy 378,00 eur od 17.06.2024 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 10.04.2024 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, C.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 11.04.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 11.04.2024 do 16.05.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 31.05.2024 na sumu 1562,00 eur s DPH za 36 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.05.2024 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1562,00 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným.

Žalovaný dňa 30.05.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo 1184,00 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 14.06.2024 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj ako „zákon o PZP“), Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 30.05.2024 podľa oznámenia o poistnom plnení. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 378,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 17.06.2024 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu, boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.10.2024 návrhu vyhovel a vydal platobný rozkaz č.k.11Up/1596/2024-16, proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v podanom odpore žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za neodôvodnený a nepreukázaný. Žalovaný sporoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a zmluvu o postúpení pohľadávky považoval z titulu započítania za neplatný právny úkon v rozpore so zákonom o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj ako „zákon o PZP“), pričom nesporoval rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, ale skutočnosť, že vozidlo bolo opravené dňa 16.05.2024 a už vtedy bola uzavretá aj Zmluva o postúpení pohľadávky na žalobcu, hoci si túto náhradu škody u žalovaného poškodený neuplatnil a preto túto považuje za neplatnú v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b) a § 15 ods. 1. zákona o PZP. Žalovaný tiež namietal započítanie pretože skutočná škoda súvisiaca s prenájomom náhradného vozidla mohla poškodenému vzniknúť len vtedy, ak by záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry za prenájom náhradného vozidla č. XXXXXXXX zo dňa 16.05.2024 zanikol riadnym splnením dlhu, ku ktorému mu však preukázateľne nedošlo. Žalobca tak nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť zapožičania náhradného vozidla odo dňa 07.05.2024, keďže motorové vozidlo bolo dňa 07.05.2024 opravené a neexistoval dôvod, pre ktorý malo zotrvať v oprave. Predložená faktúra za prenájom

náhradného vozidla nepreukazuje uplatnený nárok a nie je ju možné považovať za vyčíslenie skutočnej škody. Tvrdenie žalobcu, že vozidlo si poškodený mohol prevziať až po doručení krycieho listu žalovaný považuje správanie sa autoservisu v rozpore so zákonom, ktoré nemôže byť pripísané na ľarchu žalovaného. Medzi autoservisom a žalovaným neexistuje žiadny relevantný právny vzťah na základe ktorého by autoservis vydal opravené motorové vozidlo až po doručení krycieho listu.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu doručenom upomínaciu súdu poukázal na to, že žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera jednak z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a ďalej z dôvodu, že nájom náhradného motorového vozidla za obdobie nasledujúce po vystavení faktúry za opravu poškodeného vozidla nemožno považovať za účelný. K námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu žalovaný uviedol, že táto bola posúdená ako nedôvodná vo viacerých právoplatne skončených sporoch vedených v obdobných veciach medzi stranami sporu. Predmetom sporu sú nároky subjektov v zmysle § 4 ods. 1 zákona o PZP, ale aj skutkovo odlišne označené podľa § 420 alebo § 427 Občianskeho zákonníka a tieto sú uplatnené v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona PZP. Žalovaný ďalej namietal dôvodnosť uplatnenia nároku žalobcu za nájom náhradného vozidla po ukončení jeho opravy a vystavením faktúry za opravu za 9 dní. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Z faktúry autoservisu je síce nesporné, že oprava poškodeného vozidla bola ukončená jej vystavením dňa 16.05.2024, avšak oprava bola ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany (v prejednávanej veci dorúčením krycieho listu zo strany žalovaného). Poškodený nemal možnosť ovplyvniť vydanie motorového vozidla z autoservisu pred dorúčením krycieho listu. Poškodené vozidlo bolo tak nepretržite od 11.04.2024 do 16.05.2024 teda 36 dní v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne v príčinnej súvislosti riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody a to vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči servisu. Vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla, poškodený nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje motorové vozidlo a vrátiť prenajaté motorové vozidlo ale až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného autoservisu. Dôvod užívania náhradného vozidla odpadol až momentom vydania opraveného motorového vozidla poškodenému, čo je plne v súlade s právnym názorom vysloveným v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III.ÚS 602/2022-34.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 18.11.2025 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím súdu v ich neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). vec prejednal v jeho neprítomnosti.

7. Zmluvou o nájme č. 433/2024 zo dňa 11.04.2024 (č.l.9) žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla zn. Toyota Corolla hybrid, AT, EČV: D. od 11.04.2024 do 16.05.2024 s denným nájomným 66,00 eur, zmluvným nájomným 42,00 eur. Jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 50,00 eur s DPH.

8. Žalobca vystavil poškodenému dňa 16.05.2024 faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 31.05.2024 na sumu 1562,00 eur s DPH (č.l.11) za prenájom náhradného motorového vozidla podľa zmluvy o nájme č. 433/2024 zo dňa 11.04.2024 za obdobie od 11.04.2024 do 16.05.2024. Súčasťou fakturovanej sumy bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie motorového vozidla zn. Toyota Corolla hybrid, AT, EČV: D. vo výške 50,00 eur s DPH.

9. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.05.2024 (rub č.l. 11) za odplatu 1562,00 eur svoju peňažnú pohľadávku voči pôvodnému žalovanému

z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z.. Postupca postúpil s pohľadávkou všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. Podľa čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

10. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 16.05.2024 (č.l.10) vyhlásil, že mal od žalobcu prenajaté náhradné motorové vozidlo zn. Toyota Corolla hybrid, AT, EČV: D. od 11.04.2024 do 16.05.2024 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9572430314 zo dňa 10.04.2024 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňu. Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutý.

11. Z Potvrdenia zo dňa 16.05.2024 o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu OMNIA MOTORS, a.s. E. F. G. XX, C. (rub č.l.10) vyplýva, že poškodené motorové vozidlo zn, Honda CRV, EČV: C. bolo po poistnej udalosti XXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2023 prevzaté autoservisom za účelom opravy. Ku dňu 16.05.2024 sa vozidlo nachádza v autoservise a čaká na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo.

12. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 16.05.2024. Následne si žalobca si u žalovaného listom zo dňa 16.05.2024 (č.l.13) uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

13. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 30.05.2024 (č.l.14) žalovaný náklady na zapožičanie náhradného vozidla priznal vo výške 1184,00 eur s odôvodnením, že obvyklú dobu na opravu vozidla uznal v rozsahu 27 dní s prihliadnutím na technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Z internetbankingu žalobcu (č.l.15) vyplýva, že žalovaný poukázal na bankový účet žalobcu sumu vo výške 1184,00 eur dňa 30.05.2024.

14. Z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 07.05.2024 (č.l.47) bolo preukázané, že poškodené vozidlo bolo opravené dňa 07.05.2024, kedy bol zrejmý deň ukončenia opravy. Cena opravy bola 13902,07 eur a splatnosť faktúry bola dňa 21.05.2024, čo korešponduje s oznámením žalovaného o poistnom plnení zo dňa 22.05.2025 (č.l.61) avšak vo výške 13840,09 eur.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

16. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, pretože túto je povinný skúmať súd z úradnej povinnosti, aj keď to strana konania nenamieta. Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyjadrí, neznamena, že sa ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“

21. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, súd uvádza, že ako je zrejmé v prejednávanej veci žalobca vystavil poškodenému faktúru za prenájom vozidla, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorú má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt

zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo k tzv. forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu, nakoľko úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie, čo zakladá aj aktívnu legitimáciu žalobcu v konaní. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadanie záväzku však došlo postúpením pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaného. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Predmetom konania je teda skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ je podľa názoru súdu daná aktívna vecná legitimácia žalobcu v konaní. Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, z čoho súd odvodzuje aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v predmetnom konaní. Vznik práva žalobcu je odvodený z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v nadväznosti na uvedené zmluvné dojednanie bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.05.2024 S poukazom na uvedené súd má preto preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného, podľa názoru súdu je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, a preto je v konaní pasívne vecne legitimovaná. Navyše aktívnej legitímácii žalobcu a pasívnej legitímácii žalovaného objektívne svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný plnil žalobcovi čiastočne pohľadávku titulom náhrady škody v dôsledku škodovej udalosti.

22. Pokiaľ strany sporu vo svojich písomných podaniach poukazovali na rozhodovaciu činnosť teda na rozsudky krajských a okresných súdov v obdobných veciach súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

23. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, za túto treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikatórne prekonané), ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali.

24. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 42 zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

25. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu však nemožno zaradiť rozhodnutia krajských súdov, t. j. ani v dovolaní označené rozsudky Krajského súdu v Bratislave ako aj súdov prvej inštancie.

26. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

27. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na

zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Nárok žalobcu sa odvíja od § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ako aj od § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade nebolo medzi stranami sporu sporné aj zo správy o nehode že dňa 10.04.2024 došlo k dopravnej nehode, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného H. I. motorovým vozidlom EVČ: J. (č.l.61). V dôsledku uvedeného odôvodnenia rozsudku si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas doby realizácie opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 11.04.2024 poškodený užíval prenajaté náhradné motorové vozidlo zn. od 11.04.2024 do 16.05.2024. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 16.05.2024 faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 31.05.2024 na sumu 1562,00 eur s DPH za prenájom náhradného vozidla v trvaní 36 dní na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení od žalovaného zo dňa 30.05.2024 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 1184,00 eur s odôvodnením priznania poistného plnenia len za obdobie 27 dní s tým, že denná výška nájomného nebola spochybnená.

32. Spornou skutočnosťou bola celková dĺžka nájmu z hľadiska k účelnosti k rozsahu opravy vozidla poškodeného, pričom skutočná dĺžka opravy ako aj dohodnutá výška denného nájmu nebola popretá, ako aj nárok na úroky z omeškania.

33. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, súd dopĺňa, že táto je na strane žalovaného daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t. j. žalovaný uhradza poškodenému náhradu škody.

34. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku náhodnej poistnej udalosti zavinenej škodcom – poistencom žalovaného dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 11.04.2024 do 16.05.2024 počas jeho opravy v autoservise resp. v čase ešte nedoručenia krycieho listu. Bolo preukázané a toto medzi stranami sporu nebolo sporné, že k nehode došlo dňa 10.04.2024, vozidlo bolo v autoservise odo dňa 10.04.2024, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľských potrieb.

35. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla.

36. Žalovaný rozporoval dĺžku doby nájmu náhradného vozidla. Žalobcovi po prešetrení poisťnej udalosti priznal nárok v rozsahu 27 dní. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie zisťovania rozsahu škôd na poškodenom vozidle. Doba zotrvania vozidla v autoservise závisela od opravy vozidla. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia poškodeného a odovzdávacieho a preberacieho protokolu, podľa ktorého bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 10.04.2024 a po ukončení opravy (podľa faktúry opravcu dňa 07.05.2024) a doručení krycieho listu zo strany žalovaného bolo vozidlo odovzdané poškodenému. Žalovaný počas konania však neuviedol žiadne konkrétne pochybenia poškodeného či žalobcu a súd ani z obsahu spisu nezistil prípadné pochybenia poškodeného, následkom ktorých by mohlo dôjsť k presiahnutiu primeranej dĺžky konania vrátane naplnenia preventívnych opatrení tak, aby sa nezvyšovala výška škody.

37. V tejto súvislosti súd poukazuje avšak iba ku skutkovému stavu na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, v ktorom odvolací súd zdôraznil, že je mu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo(len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasil s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ) s vylúčením atypických následkov konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností.

38. S poukazom na Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie zdôraznil, že v prejednávacom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej preventívnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržoval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaný nenavrhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou.

39. Súd súčasne k námietke dĺžky nájmu vznesenej žalovaným, z dôvodu že poškodené vozidlo bolo opravené už dňa 07.05.2024 a teda už v tento deň bolo možné vozidlo z autoservisu prevziať a nie až doručení krycieho listu dňa 16.05.2024 súd poukazuje na Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 322/2025-31. Ústavný súd SR v tomto rozhodnutí v bode 16. konštatoval že v prípade žalobcu ako sťažovateľa „ide rovnako o právnu otázku každodennej aplikácie podústavného práva, ktoré sa týka rozsahu náhrady škody spôsobenej nemožnosťou užívania poškodeného vozidla. Pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovní zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v zmluvných servisoch. V tomto systéme je z pohľadu právnej istoty ako ústavnej hodnoty všetkých zúčastnených neudržateľné, aby boli vo vzťahu k povinnosti preukázania účelnosti trvania nájmu formulované rozdielne dôkazné štandardy rôznych krajských súdov. Osobitne tomu je v situácii, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1o PZP je určený

bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní, no nie bežnou obchodnou praxou poškodených a prenajímateľov náhradných vozidiel.“

40. Poškodený z titulu poistnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného, tak patria k oprávneným nárokom poškodeného. Pokiaľ dôjde k poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 11.04.2024 do 16.05.2024. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu) zavinením poistenca žalovaného, nemožno nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom zmysle, aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne aby zisťoval a hľadal auto požičovne s najlacnejším nájomným. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, hoci ho nezavinil.

41. Súd má za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky doby nájmu 36 dní podľa nájomnej zmluvy, protokolu o prenájme náhradného vozidla, čestného prehlásenia poškodeného a odovzdávacieho protokolu a nie zo žalovaným ničím nepodložených tvrdení o počte dní na opravu vozidla poukazujúc pritom na vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody. Súd priznal náhradu za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo za celú dobu teda za 9 dní, pokiaľ bolo toto vozidlo v autoservise v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

42. Skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo. Pri poskytnutí náhrady nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla je potrebné zohľadňovať celkovú dobu, počas ktorej bol poškodený (právny predchodca žalobcu) vylúčený z užívania motorového vozidla z dôvodu jeho opravy. Je to práve poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý protiprávnym konaním poistenca žalovaného prišiel o možnosť využívať vlastné motorové vozidlo. Preto od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby upustil od svojho rutinného spôsobu prepravy. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla.

43. Uplatnená náhrada nákladov len reparuje poškodenému stav, keď nemohol svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 PZP vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej poistencom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do skončenia šetrenia škodovej udalosti žalovaným. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo.

44. Okrajovo súd dodáva aj ohľadom výšky denného nájomného, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal zo svojich peňažných prostriedkov uhradiť opravu autoservisu alebo urýchliť vydanie krycieho listu.

45. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 1184,00 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 378,00 eur uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 PZP a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

46. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Pokiaľ

poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si zníženého poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade zníženého (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške 378,00 eur a svojvoľne znížil poistné plnenie na 1184,00 eur.

47. Ohľadom zásady „neminem laedere“ súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedere). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ide o ochranu života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Preventívnu povinnosť ukladá § 415 každému, t.j. tak fyzickým, ako aj právnickým osobám. Túto zásadu generálnej prevencie v prvom rade nerešpektoval a nedodrжал poistenec žalovaného, preto je právne irelevantné ju aplikovať na situáciu žalobcu resp. jeho právneho predchodcu.

48. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 378 eur od 17.06.2024 do zaplatenia. Ukončenie poistného šetrenia nastalo dňa 30.05.2024 a od nasledujúceho dňa, t. j. začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný sa dostal do omeškania od 14.06.2024. Súd priznal úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa, ako požadoval žalobca. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 9 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 378,00 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspechu v konaní a zavinenia za zastavenie konania. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí do 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z.)